

Forsvarsdepartementet

Trondheim, 10.12.2021

Deres ref.:
2019/990-130/FD V 3/ENWA

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/10876

Saksbehandler:
Ida Maria Evensen

Høringsuttalelse - forskrift om opptak og bruk av informasjon om bestemt angitte bunnforhold

Vi viser til Forsvarsdepartementets høringsbrev av 13. september 2021 om høring av forslag til forskrift om opptak og bruk av informasjon om bestemt angitte bunnforhold og forslag til forskrift om endring av forskrift 22. juni 2018 nr. 950 om anvendelse av lov om bestemt angitte områder, skjermingsverdige objekter og bunnforhold på Svalbard og Jan Mayen.

I vår høringsuttalelse har vi innledningsvis beskrevet sentrale oppgaver i Miljødirektoratet som påvirkes av forskriftsforslaget, før vi kommenterer de enkelte paragrafer i forskriftsforslagene. Miljødirektoratet er positive til at det er besluttet en liberalisering av forvaltningsregimet for innsamling og bruk av informasjon om bunnforhold. Vi ser likevel en del utfordringer med høringsforslaget slik det foreligger som vi er redd kan komme i konflikt med vår rolle.

Hovedpunktene i vår høringsuttalelse er:

- Vi er bekymret for at forskriftene ikke ivaretar miljømyndighetenes interesser og behov i stor nok grad, og mener bestemmelsene i forskriften kan resultere i at vi ikke får gjennomført vårt samfunnsoppdrag på en god måte.
- Vi reagerer på at forskriften går langt i å definere hvilke data som er omfattet av forbudet i informasjonskontrollen § 4, og tolker dette på en måte som gjør forbudet svært omfattende. Forskriften definerer også omfanget av forbudet til å gjelde i alle sjøområder dypere enn 30 meter, noe som vil ha stor betydning for kunnskapsinnhenting om marine områder langs norskekysten.
- Høringsnotatet mangler en beskrivelse av konsekvenser av forslaget for forvaltningen når det gjelder deling av data som miljømyndigheten krever fra næringen i sin saksbehandling.
- For Miljødirektoratet er formidling og deling av dataene en viktig del av vårt oppdrag. Det vises i denne sammenheng til Grunnloven § 112 andre ledd og miljøinformasjonsloven. Hvis bunndataene i større grad skal forvaltes i en nasjonal database hos Kartverket er det viktig at det etableres gode løsninger for innrapportering av data og enkle tjenester for uthenting og bruk av datasett og kartlag til egne kart- og innsynsløsninger for andre myndigheter og dataforvaltere.
- Vi mener det er problematisk at informasjonskontrollen §§ 4 og 5 gjøres gjeldene for Svalbard og Jan Mayen, da dette kan vanskeliggjøre tilgang på viktige data for forvaltningen. Vi stiller spørsmål til om dette kan være i konflikt med at Svalbard etter Svalbardtraktaten er en demilitarisert sone.

Postadresse: Postboks 5672, Torgarden, 7485 Trondheim | **Telefon:** 73 58 05 00

E-post: post@miljodir.no | **Internett:** www.miljodirektoratet.no | **Organisasjonsnummer:** 999 601 391

Besøksadresser: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim | Grensesvingen 7, 0661 Oslo

Besøksadresser Statens naturoppsyns lokalkontorer: Se www.naturoppsyn.no

Miljødirektoratet mener det er viktig å få avklart hvordan forskriften i praksis skal fungere for forurensnings- og miljømyndighetene, og ønsker samarbeid med Forsvarsdepartementet rundt dette. Vi ber derfor om et møte med dere for å få en god prosess på dette fremover.

Miljødirektoratets merknader til forslag til forskrift om forskrift om opptak og bruk av informasjon om bestemt angitte bunnforhold

Miljødirektoratets rolle i opptak og bruk av informasjon om bunnforhold

Miljødirektoratet har på vegne av Klima- og miljødepartementet det overordnede ansvaret for å ha oversikt over miljøtilstanden i Norge, og for å sikre at vi har informasjon som legger grunnlaget for en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur. Dette gjelder både oversikt over den generelle miljøtilstanden og oversikt over natur som har særskilt forvaltningsinteresse. Tilgjengeliggjøring av miljøinformasjon og miljødata for offentligheten er et viktig bidrag til forvaltning av natur, næringsutvikling, økt effektivitet og åpenhet i samfunnet. I denne sammenheng vises det også til at regjeringen i 2017 lanserte havstrategien, med et tydelig budskap og satsning på vekst i marine næringer:

«Regjeringen vil bidra til størst mulig samlet bærekraftig verdiskaping og sysselsetting i havnæringene»

I høringsnotatet har Forsvarsdepartementet begrunnet behovet for sikkerhetsgradering av detaljert informasjon om dybde- og bunnforhold i territorialfarvannene med at norske militære styrker vil ha et komparativt fortrinn over fremmede makter dersom de har tilgang til bedre informasjon om havbunnen, og at dette derfor bidrar til å ivareta vitale nasjonale sikkerhetshensyn. Forsvarsdepartementet har imidlertid også trukket frem at tilgangen på informasjon er nødvendig for at næringsliv, forvaltning og forskning skal kunne utnytte og ivareta Norges kystområder på en god måte.

Forsvarsdepartementet skriver i høringsnotatet at de har balansert hensynet til sivile interesser og forsvarsinteresser. Vi kan likevel ikke se at forslag til forskrift ivaretar behovene til miljømyndighetene og næringsinteresser godt nok. Etter Miljødirektoratets syn vil det foreslåtte regimet for sikkerhetsgradering av bunninformasjon være til hinder for gjennomføring av vårt samfunnsoppdrag.

Det forventes økt næringsaktivitet både når det gjelder oppdrett (fisk, skalldyr og tare), høsting av nye marine arter og utbygging av fornybare energiformer. For at en bærekraftig vekst skal være mulig er det avgjørende at kvalitetssikret detaljert informasjon om havbunnen er tilgjengelig. Nedenfor redegjør vi for enkelte områder hvor slik informasjon er viktig.

Økologisk grunnkart og marin kartlegging

I melding til Stortinget nr. 14 (2015 – 2016) "Natur for livet", fremgår det at regjeringen vil videreføre arbeidet med å kartlegge og identifisere særlig verdifulle og sårbare marine områder, og at Regjeringen vil arbeide videre med å etablere et økologisk grunnkart for Norge.

Miljødirektoratet har ansvaret for å lede arbeidet med å etablere og styrke arbeidet med økologiske grunnkart for Norge. Med økologiske grunnkart menes en samling kartlag med

stedfestet informasjon om naturtyper, arter og landskapstyper med relevante miljøvariable, inklusive dyp og bunntopografi, både gamle og nye data, som innhentes fra næring, forskning og forvaltning.

Verneområder (naturmangfoldloven)

I arbeid med planlegging av nye verneområder i sjø etter naturmangfoldloven (marine verneområder, nasjonalparker m.m.), er det behov for å ha tilgang til eksisterende informasjon om bunnforhold (naturmangfold og fysiske forhold). I tillegg gjennomføres det ofte nye kartlegginger for å styrke kunnskapen. Slik informasjon er nødvendig for å kunne identifisere mulige kandidatområder for vern, samt avgrense og begrunne verneforslag for konkrete områder, jf. at naturmangfoldloven stiller ulike vilkår for opprettelse av verneområder (§§ 35-39). Av hensyn til saksbehandlingsreglene ved områdevern etter naturmangfoldloven, og for å oppnå aksept for forslag om nytt vern, er det også behov for at mest mulig av slik informasjon er tilgjengelig og kan offentliggjøres. Det følger av naturmangfoldloven § 41 (saksbehandling) at: *"Saksbehandlingen skal legge til rette for mest mulig klarhet om verneformål og verneverdier, lokal bruk og kunnskap om verneverdier, avgrensing av området og følger av vernet. Som ledd i saksbehandlingen skal det også innhentes kunnskap om andre mulige verdier i området."*

Videre er det behov for best mulig informasjon om bunnforhold i arbeidet med å forvalte eksisterende verneområder i sjø. Ved vedtak om opprettelse av verneområder (kgl.res.), er det lagt til grunn at forvaltningsplaner for områdene må ferdigstilles snarest mulig etter vernevedtak, slik at man har et godt planverktøy for å forvalte verneområdene. I den forbindelse vil det også være behov for nærmere kartlegging av naturmangfoldet i områdene, som grunnlag både for overvåking av tilstand, bruk av områdene som referanseområder, vurdering av tiltak for å ivareta verneverdiene og behandling av dispensasjonssøknader. I sum vil dette bidra til en mer treffsikker forvaltning av verneområdene.

Akvakultur

Det følger av forurensningsloven at ingen må ha, gjøre eller sette i verk noe som medfører fare for forurensning uten at det er tillatt enten i loven selv, i forskrift eller i en tillatelse gitt i medhold av forurensningsloven § 11. Drift av akvakulturanlegg innenfor territorialgrensen forutsetter i dag at statsforvalteren som forurensningsmyndighet, tillater virksomheten etter forurensningsloven § 11. Behandling av søknad om akvakulturlokalitet er i dag samordnet, og samordningen mellom de involverte myndighetene er regulert¹. Det stilles felles krav til søknader om akvakultur, der det blant annet stilles krav om bunnkartlegging². For å få til en effektiv forvaltning, deles søknader og rapporter fra kartleggingen mellom myndighetene med ansvar for akvakultur. Søknadene sendes

¹ forskrift om samordning og tidsfrister i behandling av akvakultursøknader, <https://lovdata.no/forskrift/2010-05-18-708>

² Forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret § 36, forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret § 10, [Akvakultursøknad \(fiskeridir.no\)](https://lovdata.no/forskrift/2010-05-18-708)

også på kommunal høring. I tillegg stiller statsforvalteren vilkår om miljøundersøkelser under drift iht NS9410 ³.

Informasjon om bunntopografi, substrattype, bunnfauna, strømforhold og forekomst av sårbare naturtyper og arter, er nødvendig for at forurensningsmyndigheten skal kunne vurdere søknad om tillatelse til akvakulturvirkksomhet på en lokalitet. Denne informasjonen er også svært viktig når statsforvalteren skal følge opp at drift av anlegget ikke fører til uakseptabel miljøpåvirkning i strid med tillatelsen. Det stilles derfor krav om innsending av resultat fra kartlegging på lokalitetene, både i søknad og under drift, som på grunn av sin detaljgrad (og større dyp en 30m) er omfattet av forbudet i informasjonskontrollloven § 4. Videre deles denne informasjonen mellom etatene som følger opp akvakulturnæringen. Miljøundersøkelser under drift er også tilgjengelig som pdf tilknyttet kartlag til ulike visningsløsninger.

Systemer for deling av data

I Klima- og miljødepartementets instruks til Miljødirektoratet fremheves det at Miljødirektoratet har rollen som nasjonalt samordningsorgan for miljødata. Miljødirektoratet skal sørge for at miljø- og kartdata er av god kvalitet, og blir distribuert på en effektiv og rasjonell måte til brukerne. Videre skal etaten sørge for hensiktsmessig kartlegging, blant annet som grunnlag for effektiv overvåking og for å sikre beslutningsgrunnlag for miljømyndighetene og sektormyndighetene.

For Miljødirektoratet er ikke bare tilgang til å innhente data viktig, men også formidlingen og deling av disse dataene er en viktig del av vårt oppdrag. Kravet til åpne data øker, og krav til gjenbruk og videre bruk av data er strammet inn i krav fra myndighetene (eks digitaliseringsrundskrivet). Miljødirektoratet jobber med å stramme inn krav til leveranser av standardiserte data knytta til kartlegginger for eksempel gitt i forbindelse med søknader og tillatelser slik at de kan gjenbrukes. Miljødirektoratet jobber også for en åpen datapolitikk som i størst mulig grad følger FAIR-prinsippene.

Vi viser i denne sammenheng også til allmennhetens rett til miljøinformasjon, som er lovfestet i Grunnloven § 112 andre ledd og miljøinformasjonsloven. Etter Grunnloven har borgerne rett til kunnskap om hvordan det står til med naturmiljøet, og om virkninger av planlagte og iverksatte inngrep i naturen. Miljøinformasjonslovens formål er å sikre allmennheten tilgang til miljøinformasjon, slik at det skal være lettere for den enkelte å bidra til å verne miljøet, verne seg selv mot helse- og miljøskade og å påvirke offentlige og private beslutningstakere i miljøspørsmål. Loven skal i tillegg fremme allmennhetens mulighet til å delta i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet.

I høringsnotatet står det at Kartverket skal ha en samlet database og forvalte innsamlet informasjon. Dette kan gi en helhetlig oversikt over utførte målinger, sikre et grundig kunnskapsgrunnlag og gjøre nye målinger unødvendige. Det er fornuftig at tidligere kartlegginger tas vare på og kan gjenbrukes som kunnskapsgrunnlag inn i saksbehandling. Hvis mere av bunndataene skal forvaltes i en nasjonal database hos Kartverket er det viktig at det etableres gode løsninger for innrapportering av data og enkle tjenester for uthenting og bruk av datasett

³ NS9410:2016 Miljøovervåking av bunnpåvirkning fra marine akvakulturanlegg

og kartlag til egne kart- og innsynsløsninger for andre myndigheter og dataforvaltere. Eierskap til data må være tydelig og godt dokumentert.

Den nasjonale databasen må inngå som en del av den nasjonale geografiske infrastrukturen som en fellesløsning, som er sikret langsiktig forvaltning og finansiering, også for å lage gode automatiske rutiner for tilgangskontroll og uttak av data.

Hvordan tilgang på dataene fra Kartverkets database blir og detaljgraden i datasettene er i liten grad beskrevet i høringsnotatet, og det er dermed uklart for oss hvordan tilgangen til data for videre analyse skal reguleres. En felles database som skal forvalte alt av dybdedata som samles inn med ulike krav til kvalitet fra ulike aktører må ha gode systemer å skille det som er åpent og lukket, og sikre gode distribusjonsløsninger med metadata. Hvis data fra kartlegginger som det er stilt krav til fra forurensningsmyndigheten etter hvert vil inngå i Kartverkets database er det uhensiktsmessig hvis forurensningsmyndigheten må søke om å få utlevert data de selv har stilt krav om fra næringen. Miljødirektoratet forvalter ulike typer forvaltningsrelevante data i egne løsninger, som for eksempel naturtyper fra kartlegginger og forvaltningsrelevante artsdata. Det er viktig at framtidige løsninger og krav ikke gjør det mer krevende å sikre god og åpen forvaltning for denne typen data.

Innspill til de enkelte bestemmelsene i forskriften

Kommentar til § 2 Informasjon om bestemte angitte bunnforhold

Forsvarsdepartementet ber om høringsinstansenes syn på forslaget i § 2, herunder definisjonens klarhet og om det er behov for en definisjonsbestemmelse i forskriften i tillegg til det som allerede følger av loven.

Vi mener det er behov for en definisjon som tydeliggjør hva som er omfattet av begrepet "bestemt angitte bunnforhold" og dermed forbudet i informasjonskontrollloven § 4 og forskriftens krav i § 4 om å søke tillatelse.

Av merknadene til § 2 kan det se ut til at flere typer data er tenkt inkludert enn det som står i selve bestemmelsen (foreslått § 2). Ifølge merknadene skal "dybdeverdier med kjent posisjon og bunnhardhet" også omfatte strømforhold. Høringsnotatet nevner i tillegg: *"Begrepet omfatter dermed informasjon om dybde, geologi og hardhetsdata. Dette omfatter informasjon om hvilke materiale havbunnen består av, slik som sand, leire, grus, skjellsand og fjell."*

Videre viser høringsnotatet kap. 4.2.2 til forarbeidene til informasjonskontrollloven, der "informasjon om dybdeforhold" kan omfatte annen informasjon enn dybdedata, hardhetsdata og batymetri, så fremt informasjonen er beskyttelsesverdig".

"Forbudet mot opptak og bruk av bunninformasjon omfatter både rådata og avledede produkter. ... Dette innebærer at avledede produkter, som for eksempel kartverktøy basert på rådata utarbeidet til bruk i planprosesser til kommuner eller andre typer temakart (artskart, kart som viser fare for utglidninger m.m.), vil kunne omfattes av forbudet."

Med en såpass åpen tolkning av hva som omfattes er det veldig uklart hva som til slutt omfattes av forbudet og som dermed blir søknadspliktig etter foreslått § 4. Vi reagerer særlig på at data

som hardhet og artskart er tatt inn i hva forbudet vil omfatte, og mener dette vil ha stor betydning for innsamling av data og tilgjengeliggjøring av kunnskap om marine områder.

Kommentarer til § 3 Sikkerhetsgradert informasjon

I forslaget til forskrift er det satt en generell grense på data over og under 30 meter. Vi er positive til at informasjon om bunnforhold fra 0 til 30 meters dyp i utgangspunktet er ugradert.

Vi stiller imidlertid spørsmål ved at all data dypere enn 30 meter automatisk anses som at det i noen grad kan ha skadefølger for rikets selvstendighet, sikkerhet og andre vitale nasjonale sikkerhetsinteresser om informasjonen blir kjent for uvedkommende.

Hav- og klimamodeller, både nasjonale og lokale, kan gi forvaltningen og allmennheten nødvendig informasjon for beslutninger av betydning for miljøet. Dette er formål som fremheves i Miljøinformasjonsloven. Mangel på detaljert dybde- og substratkunnskap kan gjøre at slike beregninger ikke får en ønsket kvalitet og detaljeringsgrad. Kartlegging av viktige naturtyper og marine ressurser er sentralt for en bærekraftig utvikling av kysten, for å sikre at marine verdier blir forvaltet på en god måte gjennom blant annet arealplanlegging og for å kunne legge til rette for en næringsutvikling uten for stor påvirkning. Mange av disse naturverdiene ligger på områder dypere enn 30 meter. Sikkerhetsgradering av all data for disse områdene kan ha store konsekvenser for både forvaltning og næringsutvikling i langs kysten.

Miljødirektoratet mener forskriften bør endres slik at kun de områdene som faktisk har en betydning for nasjonale sikkerhetsinteresser har begrensninger for opptak og bruk av informasjon, og at dette ikke gjelder alle områder dypere enn 30 meter.

Kommentarer til § 4 Søknad om tillatelse til å gjøre opptak eller bruke informasjon og melding om kartlegging

Forsvarsdepartementet skriver at søknadsprosessen og forvaltningsregimet skal forenkles og effektiviseres, noe vi ser positivt på. Vi er likevel bekymret for at forskriften vil være til hinder for innhenting og kunnskapsformidling av bunninformasjon. Vi mener det ikke er gjort tilstrekkelige samfunnsøkonomiske vurderinger av forskriften og hvilke konsekvenser den vil ha. Før en slik forskrift kan ferdigstilles og legges frem for politisk behandling mener vi det må gjøres en grundig vurdering av sikkerhetshensyn opp mot miljø- og samfunnsinteresser. Når det gjelder meldeplikt for innhenting av bunninformasjon som i utgangspunktet ikke er sikkerhetsgradert ser vi ikke at dette vil ha noen stor innvirkning på vårt arbeid.

Miljødirektoratet har flere forvaltningsområder der kartlegging og innhenting av data bestilles. I de fleste tilfeller vil Miljødirektoratet måtte søke om tillatelse til dette slik utkast til forskrift foreligger i dag, og for oss vil vi ikke kunne utføre jobben vår dersom slik tillatelse ikke blir gitt. Usikkerheten knyttet til tillatelse fra Forsvaret til å kartlegge og innhente data om bunnforhold kan dermed gå ut over våre muligheter til å utføre vårt samfunnsoppdrag. Vi mener derfor det bør ses på ordninger for å gjøre slike prosesser så enkle som mulig, og muligheter for unntak når forskriften vil komplisere forvaltningsprosesser hos andre statlige etater. Samtidig må det legges til rette for at de aktørene som bidrar til innhenting av kunnskap til forskning og forvaltning får mulighet til å innfri krav som stilles for håndtering av informasjonen.

Som nevnt deles data om bunnforholdene på akvakulturlokaliteter for å sikre en effektiv søknadsbehandling og oppfølging av akvakulturnæringen. Ifølge høringsnotatet vil slike data være sikkerhetsgradert:

"Systematisk havbunnskartlegging med bruk av multistråle ekkolodd/sonarer/sidescan-sonarer for høyoppløselige opptak av info om sjøbunnen klart falle inn under graderingsregimet"

Denne typen kartlegging gjøres i forbindelser med søknad om lokalitet for akvakulturanlegg. Det er uklart om kartlegging på enkeltlokaliteter eller samlet med andre lokaliteter i et område anses som "systematisk kartlegging" som omfattes av forbudet. Det er videre uklart om forvaltningens samlede informasjon fra disse kartleggingene omfattes av forbudet ved å være "systematisk innsamlet, sammenstilt og lagret". Ifølge høringsnotatet vil det "som regel gis tillatelse til oppmåling av sjøbunn i forbindelse med nye lokaliteter, fordi informasjonen er nødvendig". Gjelder dette også forvaltningens bruk av de samme dataene?

Det er heller ikke beskrevet hvor vidt forvaltningens deling av data mottatt fra næringen, er omfattet av forbudet i § 4. Vi mener det derfor er nødvendig med en presisering av hva slags data som er lov å dele videre dersom selve kartleggingen er blitt tillatt. Dersom data ikke kan deles vil dette kunne gå utover effektivitet i statens oppfølging av næringen, og kunnskap om miljøpåvirkning i sjøen blir lite tilgjengelig.

Det vil være lite hensiktsmessig dersom både den som kartlegger og forurensningsmyndigheten (som krever kartleggingen i sin saksbehandling) må søke kartverket/ forsvaret om tillatelse for den samme bunninformasjonen. Vi foreslår derfor at det gjøres endringer i forskriften slik at både næring og forvaltning ikke må søke om tillatelse til bruk av de samme dataene som kreves innsendt i forbindelse med søknad om næringslokaliteter og under drift av anlegget. Vi legger videre til grunn at forskriftsforslaget forbud i § 4 ikke er ment å hindre forvaltningens videre deling og samlede kunnskap om bunninformasjon.

Vi er enig med Forsvarsdepartementet i at forbudet bør være teknologinøytralt, men mener det er behov for mer presiseringer av hva slags bruk, innsamling og deling, av data som er omfattet av forbudet.

Kommentarer til § 5 Myndighet til å avgradere, omgradere, gi tillatelse til å gjøre opptak, utlevere og bruke informasjon

Når det først skal søkes om tillatelse eller avgradering, virker det fornuftig at denne søknadsprosessen effektiviseres. Hvorvidt forskriftsforslaget vil medføre en enklere, mer effektiv og forutsigbar saksbehandling, slik det påstås i høringsnotatet, er usikkert ettersom regelverket i liten grad har vært praktisert. I høringsnotatet vises det til at det skal lages en samarbeidsavtale mellom Forsvarsdepartementet og Kartverket som skal angi hvilke saker Kartverket kan behandle selv og hvilke vilkår de kan stille ved tillatelse til utlevering av data eller avgradering. Hvor effektivt søknadsprosessen blir er vanskelig å vurdere da samarbeidsavtalen ikke er klar og det heller ikke er sagt noe om Kartverkets ressurser eller tidsbruk til behandling av slike søknader. Det er heller ikke sagt noe om hvor mange søknader om tillatelse eller avgradering Kartverket eller Forsvarsdepartementet kan forvente. Fra for eksempel akvakulturnæringen kan det bli mange søknader. Det kan videre bli mange søknader dersom forurensningsmyndighetens videre bruk og innsamling av informasjonen er søknadspliktig.

Miljødirektoratets merknader til forslag til forskrift om endring av forskrift 22. juni 2018 nr. 950 om anvendelse av lov om bestemt angitte områder, skjermingsverdige objekter og bunnforhold på Svalbard og Jan Mayen.

Miljødirektoratet mener kunnskapsbehovet om hav- og kystområder er minst like stort rundt Svalbard og Jan Mayen som langs fastlands-Norge. De samme forholdene som er omtalt for fastlands-Norge over gjelder også for disse områdene. I tillegg påpeker vi at det i slike arktiske områder der påvirkninger på miljøet som følge av klimaendringer foregår i et høyere tempo enn lenger sør i landet, vil muligheten for kartlegging og overvåking være viktig. Dette gjelder både for forvaltning av sårbare arter, samt kunnskapsinnhenting i forbindelse med klimaendringer og havforsuring. Vi mener derfor det er problematisk at informasjonskontrollen §§ 4 og 5 gjøres gjeldene for Svalbard og Jan Mayen, da dette kan vanskeliggjøre tilgang på viktige data for forvaltningen.

Vi stiller i tillegg spørsmål til om den foreslåtte forskriftsendringen, som vil innebære å unnta data om bunnforhold rundt Svalbard fra offentligheten ut fra forsvarshensyn, kan være i konflikt med at Svalbard etter Svalbardtraktaten er en demilitarisert sone. Vi viser også til at borgere og selskaper fra alle land som har sluttet seg til Svalbardtraktaten skal ha lik adgang til å drive og utnytte alle maritime, industri-, bergverks- og handelsaktiviteter både til lands og i de territoriale farvann. Likebehandlingen gjelder dermed også i øyas territorialfarvann, og vil gjelde for områder dypere enn 30 m. På denne bakgrunn ber Miljødirektoratet om at den foreslåtte endringsforskriften ikke fastsettes.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Kari Holden

seksjonsleder

Ida Maria Evensen

seniorrådgiver

Kopi til:

Klima- og miljødepartementet

Postboks 8013 Dep

0030

OSLO